

Десето съобщение

**Славата и прославянето,
разкрити в Евангелието от Йоан**

Пасажи от Писанията: Йн. 1:14; 2:11; 5:44; 8:54;
12:23; 13:31-32; 17:1, 5, 22

I. Славата е качество на Бога; славата е изражението на Бога, Бог изразен във великолепието—Исх. 40:34; Деян. 7:55; 2 Петр. 1:3; Откр. 21:11.

II. Божията слава е тясно свързана с Божията икономика—Еф. 1:6, 10, 12, 14; 3:21; 5:27:

- А. Триединният Бог е Бог на слава—Деян. 7:2; Еф. 1:17; 3:14, 16; 1 Кор. 2:8; 2 Кор. 4:6; 1 Петр. 4:14.
- Б. Вечната цел на Бога е да въведе многото Си синове в слава—Евр. 2:10; 1 Кор. 2:7; Еф. 1:5-6, 12, 14.
- В. Бог създаде човека по Свой образ, за да може човекът да Го изразява в Неговата слава—Бит. 1:26; Кол. 1:15; 2 Кор. 4:4, 6.
- Г. Да съгрешаваме, означава да не достигаем до Божията слава и да изразяваме греха и греховното его, и да обичаме славата на човеците повече от Божията слава—Римл. 3:23; Йн. 5:44; 7:18а; 12:43.
- Д. Христовото изкупление изпълни изискванията на Божията слава—Римл. 3:24-25; Евр. 9:5; вж. Бит. 3:24.
- Е. Чрез благовестието на Христовата слава Бог ни призова чрез и във вечната Си слава—2 Кор. 4:4; 1 Тим. 1:11; 1 Сол. 2:12; 1 Петр. 5:10.
- Ж. Всесъдържащият Христос обитава в нас като надеждата на славата—Кол. 1:27; 3:4, 11.
- З. Когато съзерцаваме и отразяваме Господната слава, ние се преобразяваме в Господния образ от слава в слава—2 Кор. 3:18.
- И. Целта на Божието органично спасение и последната негова стъпка е славата—нашето прославяне—Евр. 2:10; Римл. 8:17, 21, 30.
- Й. Божието здание е Триединният Бог, вработен в нас, за да можем да се превърнем в Неговото славно корпоративно изражение—Еф. 2:21-22; 3:17А, 19Б, 21; 4:16; 5:27; вж. Исх. 40:34; 3 Царе 8:10-11; Езек. 43:4-5; Аг. 2:7, 9.
- К. Понеже Божието царство и Божията слава са неразделни, Божията слава ще се яви в идещото царство—Мт. 6:13; 16:27; 26:29; 1 Сол. 2:12; Откр. 5:13.
- Л. Една от отличителните черти на Новия Ерусалим е, че той има Божията слава, Божието изражение; целият град, който е една корпоративна личност, ще носи Божията слава, която е Самият Бог, сияещ от града, Своята съпруга—19:7-9; 21:2, 10-11.
- М. Божията слава в Божията икономика е свързана с върха на божественото откровение—Бог стана човек, за да може човекът да стане Бог по живот, по природа и по изражение, но не и в Божеството—Йн. 1:14; Кол. 3:4; Евр. 2:10; Откр. 21:10-11.
- Н. Целта на Божията икономика е всички ние да сияем и да излъчваме Божията слава—стих. 2, 23-24.

III. Божията слава е свързана с Христовото въплъщение, човешки живот, разпятие, възкресение, възнесение и завръщане, и с това, че Христос е светилото в Новия Ерусалим:

- А. В Своя живот и дело Господ Исус търсеше не собствената Си слава, а славата на Този, Който Го беше изпратил— Йн. 7:18; 8:50, 54.
- Б. Христос се прослави в Своето възкресение—Лк. 24:26; Йн. 7:39; 17:5; Деян. 3:13; 1 Петр. 1:21.
- В. Христос се прослави в Своето възнесение; Господ Исус беше образец на човек, който „прекоси реката“ и влезе в Божията слава, където беше увенчан със слава и почест— Евр. 2:9-10; 6:19-20; 9:24.
- Г. В качеството Си на Човешкия Син, Господ ще дойде в славата на Отца—Мт. 16:27; Лк. 21:27.
- Д. В Новия Ерусалим Христос, Който е Агнето и светилото, ще свети вечно с Бога, Който е светлината, за да осветява Новия Ерусалим с Божията слава, която е изражението на божествената светлина—Откр. 21:11, 23; 22:5.

IV. В Евангелието от Йоан виждаме славата и прославянето на Господ Исус:

- А. „Видяхме славата Му, слава като на Единородния от Отца“ (1:14); тук става дума за Христовото преображение на планината (Мт. 17:1-2, 5).
- Б. „Исус... яви славата Си“; божествеността на Господа беше явена—Йн. 2:11.
- В. Господ Исус не приемаше слава от човеци; Той попита: „Как можете да повярвате вие, които приемате слава един от друг, а не търсите славата, която е от единия Бог?“— 5:41, 44.
- Г. „Който говори от себе си, търси своята си слава; а Който търси славата на Онзи, Който Го е пратил, Той е истинен“—7:18:
 - 1. „Аз не търся слава за Себе Си; има Един, Който я търси и съди“—8:50.
 - 2. „Ако Аз Сам славя Себе Си, славата Ми е нищо. Моят Отец е, Който Ме слави“— 54-ти стих.
 - 3. „Защото обикнаха човешката слава повече от Божията слава“— 12:43.
- Д. Исус каза: „Дойде часът да се прослави Човешкият Син“ (23-ти стих); прославянето на Исус в качеството Му на Човешкия Син беше Неговото възкресение.
- Е. В 17-та глава Исус каза: „Отче...прослави Сина Си, за да Те прослави и Синът (1-ви стих); „И сега, прослави Ме, Отче, при Себе Си със славата, която имах при Теб, преди да беше светът“ (5-ти стих):
 - 1. Това е темата на Господната молитва в 17-та глава на Евангелието от Йоан.
 - 2. Преди тази молитва Господ Исус предсказа, че ще бъде прославен и че Отец ще се прослави в Него— 12:23; 13:31-32.
 - 3. Христос щеше да възкръсне, за да възвиси човешката Си природа и да я внесе в божествения елемент, така че Неговият божествен елемент да се изрази и по този начин цялото Му същество, Неговата божественост и човешка природа, да се прослави; така Отец щеше да се прослави в Сина.
- Ж. Господ Исус се молеше да навлезем в най-виспия етап на единството—единството в божествената слава за корпоративното изражение на Триединния Бог: „Славата, която Ти Ми даде, Аз дадох на тях, за да бъдат едно, както и Ние сме едно“—17:22:
 - 1. Това е най-дълбокото единство на вярващите— единството в божествената слава за корпоративното изражение на Бога.

2. В този аспект на единството вярващите, които напълно са се отрекли от егото си, се наслаждават на славата на Отца като фактор на своето съвършено единство и по този начин изразяват Бога по корпоративен и изграден начин.

V. Бидейки възплъщението на Триединния Бог, Синът Христос е прославянето на Отца—стих. 1, 5, 22-23:

- A. Прославянето означава явяване; да се прославим, означава да се явим.
- Б. Главната мисъл в Господното послание в глави от 14-та до 16-та на Евангелието от Йоан е Синът да се прослави, за да може Отец да се прослави в Сина:
 1. В Своето послание Господ говори за прославяне и в молитвата Си Той се помоли за прославяне—13:31-32; 14:13; 15:8; 17:1, 5.
 2. Христос беше прославен от Отца с божествената слава във възкресението Си—7:39:
 - а. Думата *прославил* означава *възкръснал*, защото Господ се прослави, когато възкръсна; Неговото възкресение Го въведе в слава—Лк. 24:26; 1 Кор. 15:43; Деян. 3:13, 15.
 - б. Съгласно мисълта в Новия Завет възкресението е освобождаване в живота, а това освобождаване в живота е свързано с прославянето; следователно думата *прославяне* е синоним на думата *възкресение*.
- В. Днес Синът се прославя чрез църквата, за да може Отец да се прослави във Сина и чрез Сина—Йн. 17:22; Еф. 3:21:
 1. Славата е изражението на божествения живот и божествената природа; колкото повече живеем чрез божествения живот и божествената природа, толкова повече божествена слава ще има в църквата—Йн. 17:22; Еф. 3:21.
 2. Отец се прославя чрез органичния съюз на Христовите вярващи с Отца в Сина в едно чудесно взаимоприсъствено единство—Йн. 17:23:
 - а. Когато сме едно, Христос се прославя и Отец също се прославя.
 - б. Единството в 17-та глава на Евангелието от Йоан е предназначено за прославянето на Отца в Сина; това единство всъщност е божественото прославяне.
 3. В божественото прославяне Триединният Бог се прославя в човешката природа, а човешката природа се прославя в божествеността—Откр. 21:10-11.